

**Република Србија
РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО
ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ**

**Број: 08-3749/15/16
Датум: 05.05.2016. године
Београд**

На основу члана 38. став 2. тачка 12) Закона о електронским медијима („Службени гласник РС”, бр. 83/14 и 6/16 – др. закон), Регулаторно тело за електронске медије, објављује

**ИЗВЕШТАЈ
о спроведеној јавној расправи**

На основу одредаба члана 40. Закона о електронским медијима, Регулаторно тело за електронске медије (у даљем тексту: Регулатор) је спровело поступак јавне расправе у припреми Нацрта правилника о висини, измени висине и начину обрачунавања накнаде за пружање медијске услуге (у даљем тексту: Нацрт правилника).

Јавна расправа о наведеним нацртима правилника спроведена је у периоду од 9. марта до 23. марта 2016. године, с тим да одржан и скуп у виду округлог стола 15. марта 2016. године. Овом скупу присуствовали су како представници пружалаца медијских услуга, али и медијски посленици.

Одзив аудио-визуелног сектора, стручне јавности и других заинтересованих страна, био је незанемарљив, те је општи утисак да је јавна расправа успешно реализована, с обзиром на интересовање и број и природу предлога и сугестија које су том приликом упућене Регулатору.

На седници Савета Регулатора одржаној дана 6. априла 2016. године утврђен је коначни текст Предлога правилника о висини, измени висине и начину обрачунавања накнаде за пружање медијске услуге. Он ће бити достављен Министарству културе и информисања раду прибављања сагласности Владе РС, у складу са чланом 36. став 4. Закона о електронским медијима, и објављен на интернет страници Регулатора: www.rem.rs.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
Горан Петровић, с.р.**

ОДГОВОРИ НА КОМЕНТАРЕ ДАТЕ ТОКОМ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ

Коментаре на Нацрт правилника дала је Маја Павловић, представница пружаоца медијске услуге Канал 9 из Новог Сада, која је превасходно истакла да накнада за пружање медијске услуге треба да буде знатно мања него што је сада, имајући у виду да након што је спроведен процес дигитализације пружаоци медијске услуге плаћају накнаду Јавном предузећу „Емисиона техника и веза“ Београд која је изузетно висока. Исто тако, навела је да број становника у зони покривања не може бити мерило за утврђивање висине накнаде, већ начин на који се врши контрола, односно време и број људи који су потребни за контролу.

Регулатор је приликом утврђивања елемената на основу којих се утврђује накнада пошао од својих стварних трошкова регулације, тачније од очекиваних трошкова рада Регулатора, који би настали приликом вршења послова прописаних чланом 22. Закона о електронским медијима (Закон), а ради остваривања циљева из члана 5. став 1. Закона. Поред тога, приликом уређивања наведених питања Регулатор је настојао да пружаоци медијских услуга не буду несразмерно оптерећени обавезом плаћања накнаде (начело пропорционалности), при чему је пошао и од других прописаних мерила за утврђивање висине накнаде, у смислу члана 36. став 1. Закона. С друге стране, висина накнаде коју пружаоци медијске услуге плаћају наведеном јавном предузећу за дистрибуцију (дигиталан пренос) њиховог програма није у надлежности Регулатора и он на њу не може да утиче.

У члану 36. став 1. тачка 1) наведеног закона као једно од мерила за утврђивање накнаде прописан је број становника на подручју на коме се пружа медијска услуга, на основу званичних података органа надлежног за послове статистике и података о зони покривања који се добијају од независног регулаторног тела надлежног за област електронских комуникација. Дакле, број становника представља законом прописано мерило за утврђивање накнаде, коју Регулатор мора да узме у обзир приликом обрачуна накнаде. Трошкови контроле над програмом пружаоца медијске услуге узети су у обзир приликом утврђивања стварних трошкова регулације, који представљају полазну основу за даље уређивање начина утврђивања накнаде.

Коментар на Нацрт правилника дао је Дејан Р. Поповић, дипл. инжењер, који је навео да на основу Закона о електронским медијима и Нацрта правилника није могуће закључити шта заправо представља стварне трошкове регулације Регулатора.

Иако наведеним законом заиста није изричито предвиђено шта се има сматрати стварним трошковима регулације, то проистиче из његових одредаба. Наиме, одредбама члана 22. став 1. Закона уређује се делокруг послова Регулатора, с тим да су у ставу 1. члана 5. тог закона утврђени циљеви ради чијег остваривања Регулатор врши јавна овлашћења која су му поверена законом. С друге стране, одредбама члана 34. ст. 1. до 4. тог закона предвиђено је да се финансирање Регулатора врши у складу са финансијским планом који за сваку годину доноси Савет Регулатора, да се финансијским планом утврђују укупни приходи и расходи Регулатора, резерве за непредвиђене издатке, као и елементи за целовито сагледавање политике зарада и запослености код Регулатора, као и

да на финансијски план сагласност даје Народна скупштина. Дакле, стварним трошковима регулације сматрају се очекивани трошкови рада Регулатора, који настају приликом вршења послова прописаних чланом 22. Закона, а ради остваривања циљева из члана 5. став 1. тог закона, при чему се они ближе утврђују у финансијском плану који Савет Регулатора усваја за сваку годину уз сагласност Народне скупштине.

Коментар на Нацрт правилника дао је Слободан Ђорић, медијски посленик, који је истакао да међу програмским садржајима чији удео у програму би могао да доведе до умањења накнаде, не би требало да буде информативни програм, будући да није реч о дефицитарном програму; навео је и да не би требало користи термин програмска концепција; да умањење накнаде од 30% неће имати много ефекта, будући да продукција програма много више кошта.

Одређени удео информативног програма у сопственој продукцији предвиђен је као основ за умањење накнаде за пружање медијске услуге, због тога што је чланом 36. став 1. тачка б) подтачка (1) Закона, изричито прописано да та врста програмског садржаја мора бити узета у обзир приликом утврђивања висине накнаде.

Термин програмска концепција је законски термин и користи се у чл. 36. став 1. тачка б), 47. став 1, 75. ст. 4. и 6, 82. тачка 5), 83. став 3, 92. став 4, 95. став 3. тачка 3) и 105. став 4. Закона.

Накнада се може умањити највише за 30%, будући да је према прорачунима које је стручна служба спровела приликом израде Нацрта правилника реч о умањењу које не би могло да доведе до угрожавања финансирања Регулатора, чак иако би услове за тако високо умањење испуњавало више пружалаца медијских услуга истовремено.